

Мета дослідження. Вивчити наукову інформацію щодо лікарської форми – супозиторії та довести необхідність розширення фармацевтичного ринку вітчизняними лікарськими засобами у вказані форми.

Матеріали та методи. Систематичний аналіз наукової інформації.

Результати дослідження. Супозиторії – це тверді лікарські форми, призначені для введення в організм людини шляхом введення в отвори тіла, переважно пряму кишку; де він розм'якшується, плавиться або розчиняється, щоб вивільнити включені лікарські речовини, які потім надають свої терапевтичні ефекти місцево або системно. Супозиторії також можна вводити через уретру або піхву (песарії).

Ректальні супозиторії зазвичай циліндричні з одним або двома конічними кінцями, у формі кулі або торпеди. Довжина може бути до 32 мм, а вага зазвичай становить близько 1-2 г.

Хоча в наш час супозиторії є менш поширеними, вони є відносно старим методом введення ліків в організм людини; сягає аж до давньоєгипетської цивілізації; про що свідчать писання папірусу Еберса з 1550 р. до н.е.

Сьогодні супозиторії в основному використовуються як проносні засоби місцевої дії для сприяння дефекації або для лікування аноректальних захворювань, таких як геморої і виразковий коліт. Тим не менш, також є значна кількість комерційних рецептур супозиторіїв, які продаються для системного введення. Лікарські засоби, які призначаються у вигляді супозиторіїв для системного лікування, включають анальгетики, антибіотики, транквілізатори та антигістамінні засоби.

Висновки. На підставі проведеного пошуку та аналізу наукової інформації щодо лікарської форми – супозиторії доведено необхідність створення нових сучасних лікарських засобів з метою розширення вітчизняного фармацевтичного ринку.

РОЗРОБКА СКЛАДУ ТАБЛЕТОК-ЯДЕР З ЕКСТРАКТОМ ТРАВИ ГІРЧАКА ПОЧЕЧУЙНОГО

Свинаренко О. В., Січкара А. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

antoneo@ukr.net

Вступ. Актуальним завданням сучасної фармації є створення нових лікарських засобів на основі лікарської рослинної сировини, яка має багатовіковий досвід використання, але номенклатура препаратів на її основі залишається обмеженою. Перспективним джерелом для отримання фітопрепаратів можна назвати гірчак печечуйний (ГП) (*Polygonum persicaria* L.). Офіційною сировиною є трава ГП — *Herba Polygoni persicariae*. Екстракти з трави ГП, які виявляють виражену кровоспинну дію, знайшли застосування при маткових кровотечах, викликаних атонією матки і запальними процесами. Також екстракти показані при рясних менструаціях і гемороїдальних кровотечах, чинять капілярпропротекторну, судинозвужувальну, послаблюючу, сечогінну, знеболювальну та антибактеріальну дію. Трава ГП містить комплекс біологічно активних речовин, серед яких філохінон (вітамін К₁), аскорбінова кислота (вітамін С), танін, вільна галова кислота, ефірна олія, пектини і флавоноїди. ГП досить поширений в Україні і характеризується наявністю ресурсів для промислової заготівлі.

Капіляропротекторна дія екстракту ГП перевищує таку гірчака перцевого, однак лікарські препарати з екстрактом ГП не виготовляються.

Мета дослідження. Розробка складу таблеток-ядер з екстрактом трави ГП для подальшого покриття оболонкою.

Матеріали та методи. Рідкий екстракт ГП одержували за допомогою методу перколяції. Сировину (траву) подрібнювали до 1–1,5 мм. Як екстрагент застосовували 70 % етанол. Для вивчення якості таблеток застосовували методики Державної фармакопеї України.

Результати дослідження. Екстракт трави ГП використовувався і як діюча речовина, і, одночасно, як зв'язувальна речовина. Через гіркувато-в'язучий смак екстракту таблетки, склад яких розроблявся, було вирішено покривати оболонкою. У результаті досліджень з розробки складу таблеток-ядер як наповнювач обрано суміш лактози 200 з речовиною Neusilin марки UFL 2 виробника Fuji Chemical Industries, Японія. Стійкість таблеток до роздавлювання складала 70 Н, стираність – 0,2 %. Дезінтегрант Polyplasdone XL-10 дозволив зменшити час розпадання таблеток до 12 хв.

Висновки. На основі фармако-технологічних досліджень розроблено склад таблеток-ядер з екстрактом гірчака почечуйного.

РОЗРОБКА СКЛАДУ СИРОПУ З ЕКСТРАКТОМ МАТИ-Й-МАЧУХИ ТА ЧЕБРЕЦЮ

Сліпак Т. В., Січкара А. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

antoneo@ukr.net

Вступ. Захворювання дихальних шляхів (ларингіти, трахеїти, бронхіти, бронхопневмонії) у наш час залишаються на першому місці серед причин тимчасової втрати працездатності навіть у міжепідемічний період.

Сироп – пероральна лікарська форма, яка часто використовується при лікуванні і профілактиці респіраторних захворювань, особливо на основі екстрактів лікарських рослин.

Листя мати-й-мачухи (*Farfarae folia*) відноситься до лікарської рослинної сировини з протизапальним, пом'якшувальним, відхаркувальним і потогінним ефектом. Листя мати-й-мачухи містить гіркі глікозиди, сапоніни, каротиноїди, пектин, інулін, ефірну олію, ситостерин, вітамін С, флавоноїди, дубильні речовини, вільну галову кислоту, вищі жирні кислоти. Екстракт з листя мати-й-мачухи добре заспокоює кашель.

Трава чебрецю звичайного (*Herba Thymi vulgaris*), за рахунок вмісту етерної олії, основна частина якої виділяється легеньми, має відхаркувальну, бронхоспазмолітичну, антибактеріальну і протизапальну властивості. Окрім етерної олії, у сировині містяться олеанолова, урсолова, кавова, тимунова (сапонінова), хлорогенова і хінна кислоти, флавоноїди, дубильні речовини, гіркоти і мінеральні солі, які також сприяють лікувальній дії трави.

Мета дослідження. Метою наших досліджень була розробка складу сиропу з екстрактом мати-й-мачухи та чебрецю.

Матеріали та методи. Для проведення досліджень використовували пропіленгліколевий комбінований рідкий екстракт мати-й-мачухи та чебрецю (ТОВ